

opusdei.org

Ljusets mysterier (4): Herrens förklaring

“Du vår Herre, här är vi, beredda att lyssna till vad du vill säga oss. Tala till oss, vi lyssnar uppmärksamt på dina ord.” (Den helige Josemaría, "Rosenkransen", Bilaga). Texter av Opus Deis grundare om fjärde ljusets mysterium.

2022-09-02

MATTEUSEVANGELIUM

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom. Då sade Petrus till Jesus:

– Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra tre hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia. Medan han ännu talade sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade:

– Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom.

När lärjungarna hörde detta kastade de sig ner med ansiktet mot marken och greps av stor skräck. Jesus gick fram och rörde vid dem och sade:

– Stig upp och var inte rädda.

De lyfte blicken, och då såg de ingen utom Jesus. När de gick ner från berget sade Jesus åt dem:

– Berätta inte för någon om det ni har sett förrän Människosonen har uppstått från de döda.

Matt 17:1-9

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA:

“Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset” (Matt 17:2). Jesus: att se dig, att tala med dig! Att förbli så, i betraktelsen av dig, försjunken i din skönhets oändlighet och aldrig, aldrig, upphöra att kontempera dig! O, Kristus, den som ändå såg dig! Den som ändå såg dig för att bli sårad av kärleken till dig!

“och ur molnet kom en röst som sade: ”Detta är min älskade son, han

är min utvalde. Lyssna till honom” (Matt 17:5). Du vår Herre, här är vi, beredda att lyssna till vad du vill säga oss. Tala till oss, vi lyssnar uppmärksamt på dina ord. Må ditt samtal, då det når våra själar, upptända vår vilja så att den ivrigt lyder dig.

Vultum tuum, Domine, requiram (Ps. 26:8), Herre, jag kommer att söka ditt anlete. Jag tycker om att sluta ögonen och tänka på att stunden kommer, när Gud vill, då jag kommer att kunna se honom inte på ett dunkelt sätt, såsom i en spegel, ... utan ansikte mot ansikte (1 Kor 13:12). Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden. När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? (Ps 42:3).

Rosenkransen, Bilaga, fjärde ljusets mysterium

Jag kommer aldrig att dela uppfattningen – även om jag respekterar den – att man kan skilja

bönen från det aktiva livet, som om de vore oförenliga.

Vi som är Guds barn bör vara kontemplativa: människor som mitt i folkvimlet kan finna tystnaden hos den själ som befinner sig i ett konstant samtal med Herren; och titta på honom som man tittar på sin Fader, som man tittar på en Vän som man älskar till vansinne.

Att vi är Guds barn kommer att få oss – jag insisterar – att ha en kontemplativ anda mitt i alla mänskliga aktiviteter – att vara ljus, salt och jäst genom bön, självtukt, religiös och professionell bildning – och att uppnå följande målsättning: Ju djupare förankrade vi är i världen, desto mer måste vi tillhöra Gud.

Smedjan, nr. 738 och 740

Ni kan vara övertygade om att det inte är svårt att förvandla arbetet till en dialog i bön. Så snart som du

uppoffrar det och skrider till verket, lyssnar Gud redan och uppmuntrar dig. Vi kommer att bli kontemplativa människor mitt i vårt dagliga arbete! För vi är säkra på att han ser oss samtidigt som han ber oss att övervinna oss själva ännu en gång: en liten uppoffring, ett leende mot en person som kommer olägligt, att börja med den arbetsuppgift som är minst givande men mest brådskande, att vårda detaljer i fråga om ordning, att uthålligt uppfylla vår plikt, trots att den lätt skulle kunna lämnas åt sidan, att inte lämna till morgondagen det vi skall avsluta idag. Och allt detta för att glädja Honom, Gud vår Fader! På ditt skrivbord, eller på något diskret ställe som inte väcker uppmärksamhet men som du kan använda som väckarklocka för din kontemplativa anda, kan du sätta ett krucifix, som för din själ och ditt sinne är den handbok i vilken du lär dig tjäna.

Om du bestämmer dig för att slå in på denna kontemplativa väg – utan konstigheter, utan att lämna världen, mitt uppe i dina vanliga göromål – kommer du genast att känna dig som en vän till Mästaren, med det gudomliga uppdraget att öppna upp jordens gudomliga stigar för hela mänskligheten. Ja, med ditt arbete kommer du att bidra till att Kristi rike utsträcks i alla världsdelar. Och arbetstimmar kommer att gå, den ena efter den andra, timmar som du uppoffrar för avlägsna länder som håller på att födas i tron, för folken i öststaterna som brutalt förhindras från att i frihet utöva sin tro, för de länder med gamla kristna traditioner där Evangeliets ljus förefaller ha fördunklats och där människorna försöker kämpa sig fram genom okunskapens mörker ... Vilket värde får då inte den arbetstimmen!, när du med samma iver fortsätter en liten stund till, några minuter till, ända tills uppgiften är slutförd. På ett

praktiskt och enkelt sätt kommer du att förvandla kontemplerationen till apostolat, du kommer att känna det som ett tvång som uppstår i ditt hjärta, som slår i samma takt som vår Herres Jesu Kristi ljuvliga och barmhärtiga hjärta.

Guds vänner, nr. 67

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/fjarde-ljusets-mysterium-herrens-forklaring/> (2026-04-06)